

ren. Geweld moet je niet uitschreeuwen, dan verdwijnt elke broodnodige nuance. Ook de verhoudingen tussen spelers onderling – om de beurt aan het woord – konden dat versterken, met hun eigen gedaanteverwisselingen: wanneer is iemand verteller, personage, of gewoon een spelende mens? We wilden wel een ‘mooi’, opzettelijk ontroerend einde: Benjamin schreef het verhaal over de lyrische dood van Ceyx en Alcyone, hoe sterk dat ook leek af te wijken van de grimmige bijklank in de andere verhalen. Dat leek ook nodig, na het kannibalisme, de verkrachtingen, kortom het bloedbad van Tereus.

En ook nog dit: de Roovers maakten *Metamorphosen* na een vraag van het Brusselse jeugdtheater Bronks om, na *De kleine zee-meermin*, nog eens een productie voor kinderen te maken. Vrij impulsief besloten we dat het epos van Ovidius voldoende materiaal bevatte om zo'n voorstelling te maken. Even leek er een probleem te ontstaan, toen de wreedheid van enkele passages – vooral de ontknoping van het Tereus-verhaal – ons wat afschrikte. Maar dat was waarschijnlijk een al te

pedagogische reflex bij onszelf: kinderen zijn, wat gruwelijke fictie betreft, veel erger gewend en struikelen niet over de lijken. Net zo min haken ze af bij de associatieve structuur; het ontbreken van een kaderverhaal stoort enkel ouderen, die menen dat er theaterwetten bestaan. Zelf denken we dat ook soms, maar een project als *Metamorphosen* herinnerde er ons opnieuw aan dat dit een vergissing is.

METAMORPHOSEN

TEKST Benjamin Verdonck, naar Ovidius

SPEL Sara de Bosschere, Luc Nuyens,

Benjamin Verdonck

LICHT EN BEELD Bert Vermeulen

DRAMATURGIE Klaas Tindemans

PRODUCTIE de Roovers

PREMIERE 12/10/2002

EN GIJ
GIJ LOOPT WEG
VERSTOPT U
GEBAART VAN KROMMEN AAS
GIJ DENKT DA KIK ZOT BEN ZEKER

(HET MEISJE)

NA ZIJN LIED STAAT HIJ OP
DE VOZE MET ZIJN OOG
EN LOOPT ONRUSTIG ROND
GELIJK EEN WOESTE STIER
DIE WEG IS VAN ZIJN KOE
DAN ZIET HIJ MIJ

EN ACIS
IK VERSTOP MIJ IN DE ZEE
ACIS ROEPT
HELP
VADER MOEDER HELP

HIJ PAKT EEN ROTS
DE LUMMEL MET ZIJN OOG
EN HOEWEL ALLEEN
HET TOPPEKE ACIS RAAKT
IS HIJ PLAT

IK KAN NIKS DOEN
KIJKEN

VANONDER DIE ROTS KOMT BLOED
KLEINE DRUPKES EERST
DAN NOG EN NOG EN MEER
TBLOED BEGINT TE BORRELEN
EN INEENS IS HET EEN BRON
EN WATER KOMT

EN KRONKELT
KRONKELT
TOT BIJ MIJ
EN VALT
WAAR IK MIJ HAD VERSTOPT
IN ZEE

OVERAL IN TBOS
HET BLOED VAN BEESTEN
ACTAOON ROEPT
MANNEN TIS GENOEG
GAADALMAARNAARHUIS
IK KOM WEL
HIJ RIJDT NOG WAT ROND OP ZIJN PAARD
ACTAOON
DE BESTE BEESTENDODER
DE MAN MET HONDERD HONDEN
EN TOEVALLIG
KOMT HIJ OP EEN PLEKSKE MET EEN VIJVER
WAARIN EEN GODIN
HET ZWEET VAN ONDER HAAR OKSELS

STAAT TE WASSEN

KIJK NIET NAAR MIJ ZEGT ZIJ
IK BEN VERDWAALD ZEGT HIJ
TOEVALLIG ZEGT ZIJ

ACTAOON
DE BEESTENDODER
DE MAN MET HONDERD HONDEN
WIL DE GODIN MET RUST LATEN
MAAR TIS ALLEMAAL ZO SPECIAAL
DAT HIJ HEEL EFKES NOG NAAR HAAR KIJKT

TOEVALLIG ZEKER
ZEGT ZIJ NOG

ZE GOOIT WATER IN ZIJN GEZICHT

ZEG MAAR AAN IEDEREEN HOE GE MIJ
HIER ZAG
ALS GE NOG IETS KUNT ZEGGEN
ZEGT ZIJ NOG

DAN WORDEN ZIJN ARMEN DUNNER
EN ZIJN HANDEN WORDEN HARD
ZIJN OREN WORDEN TAKKEN
EN DE TAKKEN WORDEN BEEN
EN SPIKKELS KOMEN OP ZIJN RUG